

Молодший комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 13 червня 1981 року

№ 71 (2955)

Ціна
2 коп.

Друже ровеснику!

Сьогодні—суботник

по заготівлі кормів.

Всі—на суботник!

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЛЕГКОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ

Чверть п'ята, трудова

Цього року Гайворонському міжшкільному навчально-виробничому комбінату виповнюється 20 років. Досвід його роботи, схваленний ЦК Компартії України, став надбанням багатьох шкіл не тільки нашої області, а й усієї країни. Знаменно, що ювіляр був одним із піонерів організації в нашій республіці таборів праці і відпочинку. Така форма оздоровлення і загартування старшокласників з року в рік доводить своє непереможне значення у справі поліпшення трудового виховання і професійної орієнтації підлітків, у підготовці їх до життя, формуванні активної життєвої позиції. Рівно, найпереконливішим свідченням цього є той факт, що кількість учнів, котрі бажають провести свої шкільні канікули в таборах праці і відпочинку, зростає. І зростає саме в тих школах, де залучення дітей до суспільно-корисної праці стало невід'ємною частиною всього навчально-виховного процесу. Інакше кажучи, там, де підготовку до п'ятої, трудової чверті починають не після переліку екзаменів, а з першоперспективного дзвінка.

Тринадцятий рік на базі колегіуму «Україна» Знам'янського району діє табір праці і відпочинку «Старт» середньої школи № 3 м. Кіровограда. Як правило, після першого трудового літа, проведеного в «Старті», учні стають його постійними членами — до закінчення школи. Навіть батьківська заборона для стартівців. Самі Голуба якось не встояла перед пізньою радістю праці в таборі. Тринадцять сімейна пугівка, і батько з матір'ю повезли сина на море, в Крим. Минуло трохи більше тижня, і сама знову появилася в «Старті». З'ясувалося, що всі ті дні хлопець наполегливо переконував батьків: тільки трудовий відпочинок для нього — радість. І так переконував.

Є у вчунку Самі й інші, немов важливі виховні мотиви. Як і інші стартівці, він був безпосереднім учасником багатьох шкільних заходів по підготовці до п'ятої, трудової чверті. Став членом табору праці і відпочинку він пірнішав ще восени, на традиційних загальношкільних учасницьких зборах по підбиттю підсумків роботи «Старту» за минуле літо. Слід відзначити, що більшість старшокласників робить такий вибір саме на цих зборах. Адже вони — завжди хвилююча подія в житті школи. У славні бойових і трудових нагород заходять в актовий зал передовики базового господарства, його керівники на чолі з голопою правління, засуджені працівники сільського господарства УРСР. Микола Миколайович Добровольський. А потім, парівні з дорослими, стартівці ведуть ділову, цікаву розмову про виконання своїх зобов'язань, про значення хліба, про те, що праця і тільки праця допомагає в дитинстві знайти себе, запрограмувати для великої мети в житті. Тут же переможців змагання на-

Запам'ятається літня, трудова чверть багатьом старшокласникам шкіл м. Кіровограда. Одні згадуватимуть радісні дні життя в таборі праці і відпочинку. Інші, як учні середніх шкіл № 5, 22, 24, — свою роботу на підприємствах міста, у шифрі.

На знімках: ось вона, пара черевичків, виготовлена власними руками (вгорі).

Літ доросла справляється із завданням восьмикласника деспиріччю № 24 Світлана СОФІЄНКО.

Замовлення шифрі виконують учні середньої школи № 22 (фото знизу).

Фото В. ГРИВА.

городжують грамотами, подарунками правління колгоспу, школи, їхні імена заносяться до Книги пошани. Далі десятикласники урочисто передають естафету ударних справ «Старту» його молодшим господарям. Беруться нові соціалістичні зобов'язання. Все — як у справжньому трудовому колективі, все — як у житті, без рожевих фарб і скидок на молодість. Учні тут не почувують себе в ролі підлітків. Разом з дорослими вони — господарі спільної справи. І не тільки тому, що виконують норму праці дорослих у колективі на 75—80 процентів. Головне — в їхньому щирою вболіванні за спільні результати праці, в їхньому прагненні шукати, творити, вдосконалювати доручене діло. Тому й тягнуться в табір школярі. Нехай навіть багатьма спершу рухає оте підсвідоме бажання пошвидше стати дорослим. Нехай. Головне — вибір зроблено правильно: праця.

Сьогодні табори праці і відпочинку Кіровоградщини мають значний досвід трудового виховання старшокласників. Можна навести чимало прикладів ефективної діяльності, бойовитості позастатутних комсомольських організацій таборів, їхньої високої взаємодії з комітетами комсомолу базових підприємств, організацій, колгоспів і радгоспів. Можна підкреслити й важливість розвитку дитячої самодіяльності під час трудового літа, необхідності того, щоб кожен член табору після закінчення зміни едержував трудову пугівку з оцінкою його праці для звіту на громадсько-політичній атестації учасників Ленінського залку. Словом, цінного, повчального в цій справі так багато. І спільним рушієм успіхів, навіть самою основою діла є серйозний, по-справжньому дорослий підхід до організації діяльності таборів праці і відпочинку. Стосується це насамперед комітетів комсомолу базових підприємств і господарств. Девізом їхньої повсякденної уваги повинне стати глибоке розуміння того значення, якого надають наріжні та уряд трудовому загартуванню підростаючого покоління. В таборах праці і відпочинку діти прилучаються до великих справ Батьківщини, розширюють свої інтереси і нахили, вчаться колективізму, глибоше відчують гармонію трьох нерозривних понять трудового зношення: потрібно, важко, прикраше! Формалізм, байдуїзм тут недопустимі як з боку підколективів, комітетів комсомолу, так і з боку господарських керівників. Діти — наше майбутнє. А воно не приходить само по собі. Воно створюється в робочих буднях, на кожному робочому місці. Так робило ж усе можливе для того, щоб це, перше, робоче місце школяра було справжнім, навіть зразковим!

ІНДУСТРІЯ ДЛЯ ВСІХ

Так називають легку промисловість. Нині вона випускає більше половини всіх товарів народного споживання і головну оцінку її роботи завжди дає споживач.

Із кожним роком розширяється асортимент продукції цієї галузі народного господарства, від роботи якої багато в чому залежить реалізація поставленого ХХVІ з'їздом КПРС завдання дальшого підвищення добробуту радянських людей. В одинадцятій п'ятирічці розвитку легкої промисловості приділяється особлива увага. Намічено розширити виробництво всіх видів продукції, що має у населення підвищений попит.

Понад дві тисячі юнаків і дівчат працюють у легкій промисловості Кіровоградщини, 20 комсомольсько-молодіжних колективів зайняті на підприємствах галузі.

Гордістю області комсомольської організації є комсомольсько-молодіжна бригада Ніни Настоящої з Кіровоградського виробничого швейного об'єднання (групокомсорт Вазентина Топоренка). Цей колектив постійно йде в авангарді обласного соціалістичного змагання, в першому кварталі минулого року виборів перше місце серед КМК легкої промисловості.

Молоді виробничники постійно перевищують планові завдання. З першого півріччя здають вироблену продукцію. І це закономірно, адже у бригаді — всі ударники комуністичної праці, майже половина членів бригади працює з особистим клеймом.

Батьківщина високо оцінила успіхи молодих трудівників: Любов Пилипенко нагороджена медаллю «За трудову відзнаку», а її подруга Людмила Берегунець-

ко — медаллю «За трудову доблесть».

Пишаємось ми й комсомольсько-молодіжною бригадою в'язальниць Кіровоградської пантійної фабрики (керівник Ю. Дамаскін, групокомсорт Л. Бугаєнко). Нещодавно секретаріат ЦК ЛКСМ України, президія Українського республіканського комітету профспілки робітників легкої і текстильної промисловості випали їй переможцем соціалістичного змагання. Їй вручено перехідний приз Міністерства легкої промисловості УРСР, ЦК ЛКСМ України та Українського республіканського комітету профспілки робітників легкої і текстильної промисловості «Комсомольська гарантія якості».

Добрі слова хочеться сказати на адресу комсомольсько-молодіжних колективів філіалу швейного виробничого об'єднання «Україна», що в Петріському районі (бригадир М. Ісак, групокомсорт Е. Шрубенко), та розкрийників цеху № 1 Кіровоградської взуттєвої фабрики (керівник П. Ульянова, групокомсорт Т. Бондаренко). Майже всю продукцію членів цих колективів здають з першого півріччя. За перший квартал бригада розкрийників, наприклад, зекономила матеріалів та сировини на 726 карбованців. Усі члени бригади — ударники комуністичної праці.

Чималі успіхи в праці зустрічає своє професійне свято велика армія молодих робітників легкої промисловості області. Вони — на ударній трудовій вахті, борються за успіхи й дострокове виконання планів першого року одинадцятиріччя.

В. КАРПЕНКО,
завідуючий відділом
робітничої і сільської
молоді обкому ЛКСМ
України.

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

Вчитися—значить діяти

Бюро обкому ЛКСМ України схвалило ініціативу слухачів гуртків комсомольської політосвіти Знам'янського локомотивного депо — працювати під девізом «Кожен слухач — передовик виробництва!»

Досвід комсомольської організації депо, говорить у прийнятій постанові, а також комсомольських осередків сирзаводу, відділка залізнички, цеху № 6 заводу контрольно-вимірвальних приладів заслуговує всілякої підтримки і поширення. Тут громадсько-політична практика активно сприяє формуванню у юнаків і дівчат навиків агітаційно-пропагандистської діяльності,

допомагає оволодівати передовим досвідом роботи. Всі слухачі гуртків комсомольської політосвіти цих організацій успішно виконують соціалістичні зобов'язання, є передовиками виробництва.

Бюро обкому ЛКСМ України зобов'язало комітети комсомолу організувати обговорення і поширення ініціативи, всіляко сприяти дальшому розвитку трудової і громадсько-політичної активності слухачів гуртків комсомольської політосвіти, мобілізувати їхні зусилля на втілення в життя накреслених ХХVІ з'їздом КПРС планів одинадцятиріччя.

**П'ЯТИРІЧКА:
РІК ПЕРШИЙ**

▲ СЬОГОДНІ В ПОЛІ
ГОСПОДАРЮЄ ЛІТО
▲ РОБОТОЮ КЕРУЄ
РАЙОННИЙ
КОМСОМОЛЬСЬКИЙ
ШТАБ
▲ КОМСОМОЛЕЦЬ
ДОТРИМАЄ СЛОВА

З АКИНЧИЛАСЬ весна за календарем, закінчилась вона і в полі: сьогодні всезаодно господарює туг літо. Минув той час, коли у молодих цукрозників району були дні найвищої напруженості праці. Нині на буряковому лану щодня порядкує один-два агрегати, виконується робота необхідна, але не та, про яку кажуть «гаряча». Тож настав час оглянутись і підбити підсумки першого етапу соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних ланок по зрощуванню цукрових буряків, визначити першого претендента, який у період весняно-польових робіт заявив про себе, що готу-

ручкою, відповідальністю за доручену справу відзначається цей колектив, у якому роками набутий досвід старших механізаторів уміло поєднується з ентузіазмом, рівним характером молодих. Липняки буряководи не першими серед суперників змагання вивели посіяні агрегати в степ, але так зуміли організувати посівну кампанію, що рапортували про останній засіяний буряками гектар полів — 17 квітня.

Рейдова бригада, яка кілька разів побувала у майбутніх переможців першого етапу соціалістичного змагання, відзначила високі якості підго-

товки посівної техніки до виходу з поля, ефективне використання її в найнапруженіші дні, сумлінне ставлення кожного члена комсомольсько-молодіжної ланки до своїх обов'язків. Без цих (та й інших, не менш важливих) рис колективу годі було думати про успіх. Так, саме про успіх, бо хоча всі справи на полях вертаються не заради першого місця, а заради вагомого врожаю восени, однак змагання на приз газети додало всім учасникам операції «Цукор» сил, творчого натхнення, оптимістичного настрою.

Гласність, що надто під-

ЕТАП ВИРІШАЛЬНИЙ— ПОПЕРЕДУ

ОПЕРАЦІЯ «ЦУКОР»

вий по-справжньому поборо-
ритися за право носити ім'я газети «Молодий комунар».

Наш райком комсомолу постійно стежив за суперництвом молодих буряководів і відзначає, що боротьба у квітні—травні справді була напруженою, впертою. Бюро райкому заздалегідь затвердило склад штабу, який узяв на себе обов'язки день у день стежити за ходом весняно-польових робіт у районі, перевіряти роботу молодих хліборобів. До складу штабу ввійшли працівники райкому ЛКСМУ, райсільгосптехніки, управління сільського господарства, автотранспортного підприємства 10034. Очолив штаб другий секретар райкому Василь Завгородній.

З перших же днів штаб активно влаштувався рейди в господарствах, де трудяться комсомольсько-молодіжні колективи по вирощуванню цукрових буряків. Комсомольці перевіряли якість підготовки ґрунту до сівби, дотримання вилог при знесенні гербіцидів, якість сівби. І всі наступні операції. Члени штабу не тільки перевіряли якість виконання цих робіт, а й визначали оперативність, з якою вони провадили. Уже з самого початку діяльності штаб поставив собі за мету — всебічно оцінити внесок кожного КМК в урожай нинішнього року, визначити той колектив, який найбільше зусиль докладав, аби називатись переможцем у весняно-польових роботах.

Сьогодні ми називаємо переможця — комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу імені Карла Маркса. Очолує його Петро Назаров. Про хлопців уже розповідала газета. Згуртованістю, взаємоз-

товку посівної техніки до виходу з поля, ефективне використання її в найнапруженіші дні, сумлінне ставлення кожного члена комсомольсько-молодіжної ланки до своїх обов'язків. Без цих (та й інших, не менш важливих) рис колективу годі було думати про успіх. Так, саме про успіх, бо хоча всі справи на полях вертаються не заради першого місця, а заради вагомого врожаю восени, однак змагання на приз газети додало всім учасникам операції «Цукор» сил, творчого натхнення, оптимістичного настрою.

Нинішній квітень приніс чимало турбот молодим буряководам. Працювати доводилось урядами: часто в гарний, сонячний день навідувався непрошений зяїда—холод з півночі, — і тоді агрегати ставали на прикол (гербициди розкладаються при низькій температурі, ефекту від них ніякого). Та й насіння бурякове потребує виритої, теплої ґрунту. А ще вітри збивали темп у роботі. «Розходились» вони особливо в полудневу пору, і тоді агрегат по знесенню гербіцидів мусив мирно відпочивати в кінці загінки. У кращих колективах (приміром, у колгоспі імені Карла Маркса, імені Жданова) і ці примхи погоди механізатори зуміли перехитрити: виходили в поле ще до сходу сонця, коли тихо, коли вітри не заважають, і працювали до пізньої пори. А в полудень пересідали на інші агрегати, виконували інші необхідні операції. І час економився, і люди були зайняті потрібною роботою, і справи не стояли на місці.

У тому, що сьогодні кращою ми вважаємо ланку з липняків, чимала заслуга партійної і комсо-

мольської організації господарства. Володимир Григорович Доній, секретар парткому колгоспу імені Карла Маркса, про всі починання молодих обов'язково поговорить з хлопцями і дівчатами. Прикинуть важливість задуманої справи, обміркують, як би краще втілити свій задум у життя, що для цього треба. Комсомольці про все розказують секретареві парторганізації, бо знають: сьогодні-завтра про це він доповість на засіданні парткому. Цінним починанням у господарстві дають широкую дорогу.

Рейдової бригаді районного штабу по переїзді ходу весняно-польових робіт приємно було зустріти на кожному полі, яке доглядає КМК Петра Назарова, спеціальні «візитні картки» колективу — дощечки, на яких є фотографія ланкового, вказується пліща, котру доглядає ланка, запланований урожай. Члени штабу поширили цей досвід — нині подібні «візитні картки» можна побачити і в інших колгоспах.

Гарні буряки ростуть на ланах колгоспу імені Карла Маркса. Добре потрудились й інші комсомольсько-молодіжні колективи району — колгоспи імені Жданова (ланковий В. Г. Осадчий), «Дружба» (ланковий Б. А. Липкан). Та не будемо розчаровувати тих, хто на першому етапі суперництва зостався в тіні. Кінцевий результат залежить від сумлінної праці вчорашнього дня, сьогоднішнього дня, і дня завтрашнього.

Отже, перший етап суперництва закінчився, попереду — вирішальний. Він визначить, у кого більше бажання, волі і майстерності перемогти. Нині кожен з учасників операції «Цукор» має всі можливості завтра засідати своє право на приз молодіжної газети.

М. ЧАЙКА,
перший секретар Добровеличківського райкому ЛКСМ України.

ПРИКЛАД

РОБІТНИК ДМИТРО БУТЕНКО

Свою десятку п'ятирічку Дмитро Бутенко виконав за чотири роки. Перший рік одинадцять зобов'язався завершити до Жовтневих свят. Що свого слова комсомолец дотримує, вивчені всі 24 члени комсомольсько-молодіжного колективу, який працює на Світловодському заводі чистих металів.

Бо в першому кварталі плавильник виборов перше місце в соціалістичному змаганні, йому присвоєно звання «Кращий по професії» серед робітників цеху. А це він ударник комуністичної праці, постійно виконує змінні завдання на 130—140 процентів.

Сумлінно виконує Дмитро Бутенко й свої громадські доручення. Він — вождий у ниві № 4. Часто розповідає учням про свою професію, про свій завод. Готує підприємству молоді зміни.

Ю. КОЖУМ'ЯКА,
інструктор Світловодського міського ЛКСМУ.

На знімку: молода електрозварювальниця Світловодського заводу конструкцій швидко монтажних будівель Наталка БОНДАРЕНКО.

Фото Л. ТАРАСЕНКА.

КОРМИ — ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

ЗЕЛЕНІ ГОНИ ЗАГОНУ

Щоб змивали громадською худобою снігоу, а раціоналі для тварин у стійловий період — різноманітними й поживними кормами. Віні триватиме до 25 серпня.

Сьогодні перність у змаганні міцно вдержує молодь колгоспів імені Кірова та «Рассвет». На їхньому рахунку більше 200 тонн поживних кормів. Особливо відзначились комсомольці Микола Рябошанка і Микола Осадчук.

Крім соковитих кормів молодь успішно заготовляє сіно, частини її зайнята на приготуванні трав'яного борошна.

сприяло рішення бюро райкому комсомолу про проведення тримісячного заготівлі кормів. Віні триватиме до 25 серпня.

Сьогодні перність у змаганні міцно вдержує молодь колгоспів імені Кірова та «Рассвет». На їхньому рахунку більше 200 тонн поживних кормів. Особливо відзначились комсомольці Микола Рябошанка і Микола Осадчук.

Крім соковитих кормів молодь успішно заготовляє сіно, частини її зайнята на приготуванні трав'яного борошна.

А. КУДРЯЧЕНКО,

СЛУЖБА ПОБУТУ

Ваше слово, замовнику?

Майже половина всіх працівників на Олександрівській фабриці індустріалістів — комсомольці. Їх 177 чоловік. Тож у тому, що колектив підприємства значно перевищує план першого кварталу і планує завдання на п'ять місяців, значна заслуга молоді.

Нині серед комсомольців підприємства широкого

розмаху набрала боротьба за звання «Кращий по професії». За перший квартал п'ятирічного робітництва з ателем «Веріка» Людмила Птичкер.

О. ШТАНЬКО,
секретар комітету комсомолу Олександрівської фабрики індустріалістів.

СЕРЕД КНИГ

КОМСОРГОВІ ПРО КОМСОРГ

За останні десять років публікації в журналі «Молодь» з'явилися на одну третину. В цей же період помітно збільшилась кількість публікацій комсомольських організацій. Керівництво журналу багато чому завдячує від професійної підготовки комсомольських працівників та активістів. Дедалі більшого значення набуває підвищення та узагальнення досвіду організаційної роботи комітетів комсомолу. Ці теми присвячені журналу, винищену книжку видавництва «Молодь». У ній містяться чимало матеріалів, проаналізованих редакцією, рецензійною комісією комсомольської школи при ЦК ЛКСМ України.

Коло питань, що розглядаються в книзі, широке. Умовно їх можна об'єднати в три групи. До першої слід віднести проблеми, пов'язані з процесом становлення, функціонування і розвитку ВЛКСМ як громадсько-політичної організації радянської молоді. Перекопана проінформовані автори матеріал дає змогу авторам відтворити процес організаційного оформлення. Спільні молоді, форми і методи партійного керівництва, позитивні різноманітності зв'язків комсомолу з іншими елементами політичної системи радянського суспільства.

Другу групу становлять проблеми, що характеризують комсомол з організаційної точки зору. Розглядаються Статут ВЛКСМ, структура і керівні органи комсомольських організацій, норми взаємодії між комітетом комсомолу, його апаратом і первинними організаціями, неспілкування молоддю і комсомолом. Авторі розкривають ті можливості для активної творчої та багатоваріантної роботи з молоддю, що їх несуть у собі організаційність, єдиність дій, погодженість.

І, нарешті, автори аналізують процес управління, виділяючи такі види роботи, як збирання та аналіз інформації, підготовка і прийняття рішення, організація виконання, регулювання, коректування, облік і контроль.

Безперечний інтерес у читача викликає аналіз матеріалів соціалістичних досліджень структури робочого дня комсомольської організації, а також деякі пропозиції про шляхи раціоналізації розподілу часу в діяльності комітетів комсомолу. При цьому автори цілком справедливо вказують, що в сучасних умовах пошук цілеспрямованого впливу на процес внутрішнього життя, боротьба за економію часу повинні вестись не методом проб та помилок, а на основі висновків науки, вірогідних даних.

Книгу адресовано службам зональних, регіональних та обласних комсомольських шкіл комсомольського активу, комсомольським працівникам і активістам.

Питання організаційної роботи комсомолу. Київ, «Молодь», 1980.

А. БРАЖКО,
кандидат філософських наук.

На будови

Нечорнозем'я

СЕВАСТОПОЛЬ. Велика група моряків-чорноморців, закінчивши строкову службу і звільнившись у запас, а гетьманами Ленінського комсомолу підірвалися у Нечорнозем'я.

Провести добровільно прийняти товаришів по службі, а також ті, хто прийняв від них вахту на кораблях і в частинах флоту. На багаторічному містину з теплим напутнім словом виступив перший заступник начальника політичного управління Червонофлотського Чорноморського флоту контр-адмірал В. І. Попов. Від імені комсомольців, які вирішили поїхати на будови Нечорнозем'я, старшина другої статті запасу С. Сафонов, радийший запаса і, щось та інші запевняючи, що будуть по-ударному, по-флотському працювати на великих об'єктах п'ятиріччя.

М. ТУРОВСЬКИЙ,
кор. РИТАУ.

Ти знов обираєш дороги свої, замріяна юносте наша,
Хоч серцю від радості груди тісні, та тільки ми заздriamo старшим!

Канікули для учениці 8 класу середньої школи № 5 м. Кіровограда Лілії Пастернак почалися з виробничої практики на місцевій взуттєвій фабриці. Можна сказати, що Лілії пощастило — її направили на ділянку виготовлення дитячого взуття. У красивому, естетично оформленому приміщенні трудиться колектив, який у минулий п'ятиріччя добився

ЧВЕРТЬ П'ЯТА,

ТРУДОВА

КА-НІ-КУ-ЛИ!

ЛІТО В ПІОНЕР-

СЬКОМУ ГАЛСТУЦІ

горяться спортивні пристрасті. Інвентаря досить і для змагань з різних видів спорту, і для цікавих ігор.

Не марнують часу зайві шахісти і шашки. Їх побачиш біля кожного корпусу, навіть першокласників. Ну а хто сильніший із них — покаже час.

У АСП «Дружба» знаходиться в одному з мальовничих куточків Кіровограда. Він — на березі Інгулу, навколо — ліс. Галляни скільки зачехлюють. Ось на одній із них розташувалася загін «Гайдарівці» (з основною п'ятикласники). Діти готувалися до виступу про завершення сьомого Всесоюзного зльоту піонерів до всіх юних ленинців країни. Потім самі розповідали про корисні справи піонерів своїх шкіл. Зокрема, про шефство над інвалідами Вітчизняної війни, матеріями, які не діждалися своїх синів-воїнів.

А у найменших спочатку не обійшлося без прикрас. Плакала за мамою маленька Оленка. Такі ж, як і вона, але сміливіші дівчатка кликали її на гойдалку, навіть хтось ляльку давав свою... І надвечір дівчинку бачили вже зовсім іншою. Вона весело танцювала разом з іншими малюками.

Це — початок. А в наступні дні дітей чекало багато цікавого, корисного. Будуть зустрічі з ветеранами праці і війни, делегатами партійних з'їздів, кіровоградським школярем, який побував на Всесоюзному зльоті піонерів, Валерієм Миновичем. «Піонер не проходить мимо порушень», «Веселі книги — наші друзі» — це лише дві з багатьох запланованих бесід. Юні художники покажуть свої здібності у конкурсі «Хай завжди буде сонце» (малюнки на асфальті). Є над чим подумати перед конкурсом політичного плаката, строю і пісні тощо. Попереду різні операції — «Зелена аптека», туристські походи, складання норм комплексу ГПО, військово-спортивні ігри...

Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

ПРАКТИКА НА ВЗУТТЄВІЙ

права називатись колективом відмінної якості.

За вісім років з дня створення бригади, в якій працює Лілія, не отримали жодної рекламної пропозиції на якість виробів. Та напевно й бути не може — тут досвідчені майстрині, які володіють багатьма технологічними операціями, це дає їм змогу підтримувати чіткий ритм конвеєра, економити матеріальні ресурси виробництва.

Крім Лілії Пастернак, на дитячій № 7 у взуттєвничих сьогодні вчаться ще четверо вчорашніх семикласниць середніх шкіл

обласного центру. Бригадир ділянки Катерина Григорівна Дика розповіла школярам про кращі традиції бригади, познайомила з передовими майстрами, з нагородами, які отримав колектив.

Тепер кожен практикант має свого наставника. Уважно учнів навчають досвідчені виробничі комуністки Євдокія Сніжарська, комсомолки Алла Дунцова, Люба Платонова, Валентина Лепешкова, Валентина Савенко. Передають їм секрети майстерності, вчать бути працівниками.

Сьогодні неможливо пе-

редбачити — виберуть професію взуттєвника дівчата чи ні. Це не основне (хоч і важливе): діти, проведені на фабриці, надіють пам'яті. Бо це — пізнання нової справи, це — знайомство з цікавими людьми, чий невтомний рух приносить радість багатьом.

Д. ТАНСЬКИЙ,
старший інженер Кіровоградського центру науково-технічної інформації.

На знімку: учениця 8 класу Лілія ПАСТЕРНАК із наставницею Л. Є. ПЛАТОНОВОЮ.

Фото Ю. КРУПЧЕНКА.

ЦЬОГО дня більшість дітей прокинулася ще до того як зазвучала сурма. До лічійки можна багато що зробити: і хмизу назбирати, і квіти нарвати, і доріжки підправити... Весь день піонери табору «Дружба» (обком профспілки працівників державних установ) готувалися до урочистого відкриття. Радісне хвилювання охопило всіх.

Радісно вони зустрічали батьків, гостей, котрі приїхали на торжество. Захоплено розповідали, як хороше їм тут живеться.

— Я, мамочко, декламуватиму сьогодні вірш.

чиків дружно відповідають:

— Завжди готові!
Табірну зміну відкрито. Дзвенять радістю і щастям пісні про нашу, радянську дітярну, піонери демонструють свої здібності в танцях, декламванні, співі.

ЦЕ — СВЯТО. А будні? Вони не менш цікаві, насичені. За кілька днів вихователі і піонерожаті (до речі, вони — з чималим педагогічним стажем, а також майбутні вчителі, студенти педінституту) згуртували дітей у дружні колективи. Вже першого дня разом подумали і над тим, як на-

СПІВАЮТЬ СРІБНІ ГОРНИ

Уже кілька разів репетирувала, — мовила чорноока дівчинка. — І пісень співатимемо. Нозик. Ось побачиш, як у нас весело...

Нарешті на заклинні звуки сурми з усіх кутків великої території зібралися діти. Вишикувалися по загонах. Почалася піонерська лінійка. Сдин за одним рапортували голови рад загонів. Останньою віддала рапорт старший піонерожатий Олені Пономаренко голова ради дружини імені Ю. О. Гагаріна Ганна Присяжна.

Начальник табору Д. С. Сойкіна поздоровила піонерів з відкриттям табору, побажала їм добре відпочити.

— Юні піонери! До боротьби за справу Комуністичної партії Радянського Союзу будьте готові!

Триста дізачок і хлоп-

загони кожний з восьми загонів. Пропозицій було чимало, а дали такі назви загонам: «Альпіністи», «Бригантина», «Усмішка»...

Цілий день серед дітей баяніст В. Д. Колодзеса. Відповідно до назви загону розучували пісні, скажімо, «Безмежна країна моя», «Хай завжди буде сонце», «Зорепад», «Чебурашка». Придумували емблеми, девізи для кожного загону (їх же треба й захистити).

Юні футболісти не збиралися чекати, поки офіційно створяться команди, вони вже змагалися між собою, і де-хто називав висловлював упевненість у своїй перемозі. На просторому майданчику ось-ось роз-

ТАБІР ЗУСТРІЧАЄ ЮНИХ

Веселе з приємними турботами піонерське літо в розпалі. Заходять на подвір'я Північної восьмирічки — і помічають: на флагштоці майорить червоний прапор. Він знаменує початок нового табірної сезону.

Мешканцям шкільного піонертбору створено всі умови для розумного відпочинку. Це — спортивні ігри та розваги, цікаві бесіди про книги і кінофільми, конкурси на кращий малюнок на асфальті, зустрічі з ветеранами війни і праці, висту-

пи юних самодіяльних артистів перед трудівниками місцевого колгоспу імені Леніна і ще чимало інших цікавих, захоплюючих справ.

Про здорове й змістовне дозвілля школярів нікуди не відходять. Начальник табору вчитель Вячеслав Іванович Малков, старша піонерожатка Валентина Ігнатівна Холявська, вихователька Люба Миколаївна Жаркова, кухарка Нелла Іванівна Стурза.

Скоро мешканці табору побачать у селі Крас-

ногірці Голованівського району, де в роки Великої Вітчизняної війни діяла підпільна комсомольська організація «Спартак». А 22 червня, в день 40-річчя з дня нападу фашистської Німеччини на Радянський Союз, учні Йосипівської восьмирічної школи проведуть лінійку пам'яті у красномовному музеї села Доброго. Близьке ознайомляться вихованці табору і з Краснохутірською ГЕС, містом Первомайськом на Миколаївщині, побувають у Вільшанській районній друкарні... Літо піонерське в розпалі.

В. ГОРЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Білозерський район.

МІЦНІЮТЬ РУКИ

Ця ланка буряківників наймолодша не тільки в колгоспі імені Чапаєва, а й у всьому Кіровоградському районі. Наймолодша вона і за часом свого створення, і за віком її членів.

Трохи більше місяця тому в Грузьківській середній школі проходили комсомольські збори. На них секретар парткому місцевого господарства Микола Федотович Безкровний попросив молодь допомогти

доглядати цукрові буряки. Комсомольці школи охоче відкликнулися на прохання дорослих.

Незабаром із числа старшокласників створили комсомольсько-молодіжну ланку. До неї ввійшли Тамара Прищеп, Людмила Мамалига, Ольга Орихан, Надія Чудинюк, Світлана Бібік — усього 18 комсомолок десятирічки. Ланковою дівчата обрали кращу ученицю школи Тетяну Бузулатій.

На перших же зборах ланка зобов'язалася одержати по 250 центнерів цукрових буряків на кожному з 20 гектарів.

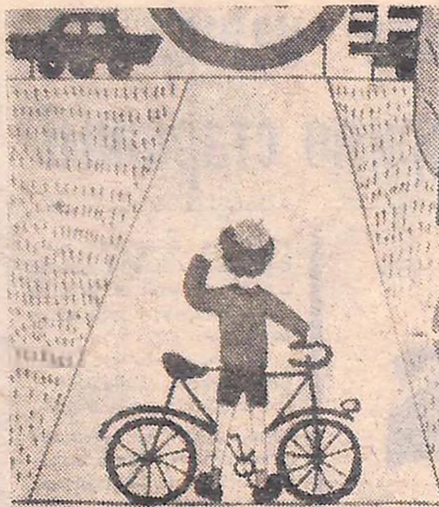
Нині молоді буряківники готуються перевірити густоту посіву.

В. ЦВЯХ.

На знімку: члени комсомольсько-молодіжної ланки Грузьківської десятирічки.

Фото Ф. ПЛАХТІА.

— Я приїжджу з велосипеду
і на ній і сяду їду.
По знаку на дорозі
Сяду в хід пущаю ноги.

ЧИ ЗНАЄШ ТИ ПРАВИЛА РУХУ?

КОНКУРСИ

Запобігти дитячому дорожньо-транспортному травматизму, підвищити ефективність навчання дітей правил руху — така мета конкурсу на кращий малюнок по дотриманню дитячих правил дорожнього руху, що його провів обласним відділом народної освіти та управлінням внутрішніх справ обласного комітету. Конкурс було присвячено Міжнародному дню захисту дітей.

Понад 20 тисяч піонерів і школярів області виявили бажання взяти участь у цьому незвичайному змаганні.

Та жорі одностайно вирішило присудити перше місце Сергію Губому, учневі 6-го класу Вілланської середньої школи Новоархангельського району, за малюнок «Уперті друзі». За умовами конкурсу Сергій нагороджується путівкою до республіканського піонерського табору «Молода гвардія» (м. Одеса).

Друге місце посіли учень 6-го класу Знаменської середньої школи № 6 Коля Михайлов і першкласник Адамської середньої школи Кіровоградського району Сашко Баклан. Третє місце поділили між собою Олена Калущак зі

Знам'янки та Сергій Мірошніченко і Сергій Сергєєв з Кіровограда. Всіх їх нагороджено пам'ятними подарунками.

За виявлену кмітливість і винахідливість у вирішенні питань поліпшення організації руху транспорту і пішоходів присуджено заохочувальні призи Ігорю Пушнову з Кіровограда, Наталці Бордіан з Бобринця, Інні Бєляєвій, Світлані Горб та Ларисі Шилі з Знам'янки.

Слід відзначити хороші малюнки О. Цегуйко з Бобринця, В. Слюсаренко, К. Чернишова, Т. Бузько, І. Гірш з Кіровограда, Н. Горбакенко, І. Щербанової, І. Омищенко, В. Піддубної з Олександрії, С. Гоципай з Знам'янки, Г. Лозової та О. Лозової з Олександрії, О. Болбоки і В. Мусульбеса з Новоархангельського району та багатьох інших.

Нині у дитячому кінотеатрі «Мир» м. Кіровограда діє виставка кращих малюнків.

Л. ЩЕРБИНА.

На знімках: дитячі малюнки. Фото В. ГРИБА.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «НОВАТОР» — 1:0

У сімнадцятому турі першого кола чемпіонату країни з футболу серед клубів другої ліги «Зірка» та свого стадіону приймала «Новатор». Ця команда, як і інші з північного краю України, має свої славі футбольні традиції. Суперник — давній знайомий по виступах на змаганнях різних рангів. Тому й не дивно, що матч почався без особливих ревіндів. Уже на одинадцятій хвилині Юрій Касюшин мов'язово примусив голкіпера «Новатора» Володимира Слобоу відійти від лінії штрафного майдану. Але удар у півзахист не вдался. На двадцятій хвилині Сергій Ратченко пробив мимо цілі. А за

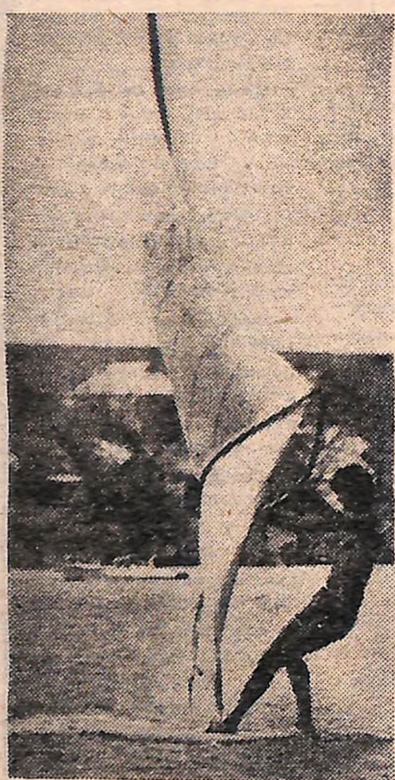
три хвилини сильний удар Олександра Алексєєва парув на вуховий Слобо.

Час минав, а на табло стояли нулі: суперники не віддавали підлясти ні на грек, а різні удари по воротам не були вважані для голкіперів.

На перерву команди пішли з рівним рахунком. Як тільки почався другий тайм, кіровоградці повели в рахунок. Це на 49-й хвилині зробив Сергій Глизиш, що змінив Алексєєва.

Наступний поєдинок — 16 червня, «Зірка» в Луцьку зустріне з місцевим «Горняком».

ТВІЙ ВИХІДНИЙ

Сонячні зайчики, відбиваючись від тихих вод, граються на березі, на золотому піску, на гілках дерев і кущів. І раптом — розсіпаються від райдужних бризок. Лопотять по мілкій воді босі ноги...

Це — літо. Задумливо-веселе, сонячно-спекотне. Літо на міському пляжі.

Тут, свіжого повітря, прохолодної води, молодого сміху! Сюди кіровоградці приходять відпочити після роботи й у вихідні. Приходять, щоб загоріти на сонці, набратися сил і здоров'я на спортивних плаваннях і майданчиках. Тут вони в гостях у доброго й щедрого літа. А почувуються як дома...

Фото В. ГРИБА.

Кордон...

— Зробив посадку літак авіакомпанії «Юфотта-за», що прибув рейсом Франкфурт-на-Майні — Москва.

— Зробив посадку літак авіакомпанії «Ер-Франс»...

Звичайно, інформація міжнародного аеропорту.

Стрекатий, різномовний натовп. Посильники, дівчата в синій формі «Аерофлоту». Метушня провідів і зустрічей. Але що роблять в аеропорту прикордонники?

— Охороняють кордон, — пояснює офіцер окремого контрольно-пропускного пункту «Москва» Віктор Карнов. — До нас прилітають гості з усіх кінців світу. Більшість, щоб налагодити діловий контакт, довідатися, як ми живемо. Але... в тім, пропустити американську газету «Уолл-стріт джорнелс», «Спорушені Штати» відірвати нову — не ядерну, не балістичну міжконтинентальну зброю: американського туриста».

Певні кола Заходу надіються з допомогою ідеологічних диверсій «зірвати» зосереджені радянське суспільство.

Важко передати всю напружену роботу, яку щодня виконують контролери нашого пункту. Адже диверсант — це людина, яка пройшла ґрунтовну підготовку, хитра, вивертка. І, щоб її знешкодити, потрібні пильність, досвід.

Іноземний літак доставив у «Шереметьєво» велику групу студентів на чолі з якимсь Дурасовим, викладачем одного з американських університетів. Документи у американців були в повному порядку. Та й поведінка їхня спокійна не викликала ніяких підозр. Бесіди, гамірніві, вони юрбою стовпились біля літака.

Важко передати всю напружену роботу, яку щодня виконують контролери нашого пункту. Адже диверсант — це людина, яка пройшла ґрунтовну підготовку, хитра, вивертка. І, щоб її знешкодити, потрібні пильність, досвід.

Іноземний літак доставив у «Шереметьєво» велику групу студентів на чолі з якимсь Дурасовим, викладачем одного з американських університетів. Документи у американців були в повному порядку. Та й поведінка їхня спокійна не викликала ніяких підозр. Бесіди, гамірніві, вони юрбою стовпились біля літака.

Важко передати всю напружену роботу, яку щодня виконують контролери нашого пункту. Адже диверсант — це людина, яка пройшла ґрунтовну підготовку, хитра, вивертка. І, щоб її знешкодити, потрібні пильність, досвід.

Іноземний літак доставив у «Шереметьєво» велику групу студентів на чолі з якимсь Дурасовим, викладачем одного з американських університетів. Документи у американців були в повному порядку. Та й поведінка їхня спокійна не викликала ніяких підозр. Бесіди, гамірніві, вони юрбою стовпились біля літака.

У працівників Львівської залізниці з'явився «по-західний» контролер» — учень десятого класу Бердівської середньої школи Мишко Дуркот. Графік руху поїздів на високошвидкісній станції Сінки він збірав тепер по повільному їздиному годиннику, який йому вручили за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

— І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість. Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.

І ще він звернувся увагу: багато студентів худорляві, а костюми на них мішкуваті, і тримаються в них туристи снуто, ніби щось заважає їм.

У митниці гості пред'явили свої чомодани на огляд. Звичайно в іноземців у чомоданах, крім туристського спорядження, багато журналів, книжок. А тут — нічого. Тек підозріло.

Дурасова і кількох чоловіків із його групи запровадили пройти в окрему кімнату. Запропонували скинути піджаки. Дурасов відразу почав обурюватися. Але, коли в одного зі студентів з-під пальці піджака випала книжка, махнув рукою. Виверт не пройшов.

Решта студентів теж стала зйнятися від «підпального ванпаку». І придумали як: антирадянські брошури закріпили на підтяжках. Контрабанду було затримано. І зробили це славно хитро, котрі з гордістю носять зелені кашкетки.

Старший сержант Степан Кузьмін народився і виріс у марійському колгоспі «Комунізмвері». Мріяв служити у прикордонних військах. Ще дома тренувався — готував себе до служби на кордоні. Спочатку не дуже при-

вело йому за пильність і винахідливість.

Додому зі школи Мишко йшов, як звичайно, вдовж залізничного полотна. Раптом на тому місці, де колись круто згортає по краю сонки, яка порос-

ла все-таки деякі деталі не вислизнули з-під уваги прикордонників. Перед посадкою в автобус Дурасов зібрав молодих людей у коло і щось наказав. Студенти зійшлися, затихли. Дивне було й те, що всі члени групи чомусь свої чомодани і сумки тримали у правій руці. Старший сержант Степан Кузьмін подивився своїми спостереженнями з лейтенантом Олександром Гайдаєм.

І це теж помітив, — відповів Олександр.